Kapkodsz. Fiókod.
Összeborítod.
Keresed gyógy szeredet.
Szorít. Óldódik.
Látod valóid.
Egyik még nem képzelet.

S ha üvegfényen.
Külseje-mélyen.
Mint széttárt karral. Szállnál.
Előbb most más kell.
Bár két kezeddel.
Támaszkodsz. Már a falnál.

Kilincs. Kapaszkodj.
Túl? Ne ragszkodj.
Körmöddel lepedődbe.
Ne akadj. Lassan.
S guggolsz. Magadban.
Mint húsz-perc-azelőtt.

Megint megúsztad.
Magad nem zúztad.
Mindened a vigyázás.
Csak így tudhatod.
Te igazgatod.
Ahogy rád – így! – vigyáz Más.

Eörsi István emlékének

Meghalni, mondtad, mindig
ráér az ember. De meddig a mindig?
Az élet, kiderült, a felélősség.
Rossz tréfa, nem övé a felelősség.